

Η μετάδοση ανήθικων ειδήσεων

/ [Γνώμες](#)

Σε σχολή Δημοσιογραφίας, ο καθηγητής, θέλοντας να διδάξει στους φοιτητές την ηθική στη μελλοντική εργασία τους, ενώ τους μιλούσε φεύγει από την έδρα και φιλά στα χείλη τη γυναίκα που καθόταν απέναντί του.

- Γράφει ο π. Ανδρέας Αγαθοκλέους

Στείλετε είδηση στην εφημερίδα ή το περιοδικό που συνεργάζεστε, τους είπε. Στο τέλος άκουσε όσα άμεσα ενημέρωσαν τον χώρο εργασία τους χωρίς να προηγηθεί καμία ερώτηση, όταν μετέδιδαν πληροφορία που παρουσίαζε τον καθηγητή ανήθικο, επιπόλαιο, ξεδιάντροπο, αφού «ασέλγησε» σε φοιτήτριά του και μάλιστα εν ώρα μαθήματος και δημόσια.

Όταν τελείωσαν, παρατήρησε ότι κανείς δε ρώτησε ποια είναι η γυναίκα που βρισκόταν μπροστά στο γεμάτο από φοιτητές αμφιθέατρο, αλλά αμέσως έστειλαν είδηση. Και βέβαια μια ψευδής είδηση δύσκολα μετά διορθώνεται και η εικόνα που σχηματίζεται για το πρόσωπο που δυσφημείται δύσκολα αναιρείται. Γι' αυτό η

ηθική στη Δημοσιογραφία απαιτεί έρευνα και βεβαιότητα πριν «βγει στον αέρα». Η γυναίκα που καθόταν στην πρώτη σειρά, απέναντι από τον καθηγητή, ήταν η σύζυγος του! Η παρουσία της ήταν σκόπιμη για να διδάξει ηθική στους φοιτητές του.

Πόσο εύκολα μεταδίδουμε αβασάνιστα μια είδηση, ένα σχόλιο, που ακούμε από κάποιον για κάποιον! Και όταν συνοδευτεί από το: «μην το πεις παρακάτω», όχι μόνο θα λεχθεί οπωσδήποτε, αλλά και θα ντυθεί με αλήθεια και σιγουριά.

Αν η συκοφαντία μπορεί να γίνει μέσο αγιασμού γι' αυτόν που τη δέχεται – όπως έγινε με τον άγιο Νεκτάριο – γι' αυτόν που τη διαπράττει γίνεται μέσο κατάκρισης και καταδίκης. Αλλά, κι αν είναι πραγματικότητα η «είδηση» για την αμαρτωλή συμπεριφορά ενός ανθρώπου, είναι, συγχρόνως, και έκφραση εμπάθειας η δημοσιοποίησή της.

Η περίπτωση της μοιχαλίδας γυναίκας που ο Χριστός προστάτευσε από τους «ηθικούς» Ιουδαίους που ήθελαν να τη λιθοβολήσουν, επειδή «την έπιασαν επ' αυτοφώρω να διαπράττει μοιχεία»(Ιω. 8,4), παραπέμπει στην ευθύνη των χριστιανών να προστατεύουν και όχι να εκθέτουν τον αδύνατο αδελφό τους. Ο άγιος Ισαάκο Σύρος θα πει:«η καθαρότητα της καρδιάς φαίνεται στη συμπαράσταση στους αδύνατους που πέφτουν».

Η δημοσιοποίηση της ανθρώπινης αδυναμίας φανερώνει την εσωτερική μας σκληρότητα, την απουσία της αγάπης, τη γεμάτη πνευματικούς ρύπους καρδιά μας. Γι' αυτό η προσπάθεια να ζήσουμε μέσα μας την παρουσία του Χριστού, αρχίζει με την εξωτερική συμπεριφορά συμπάθειας και δικαιολογίας των συνανθρώπων μας. Βέβαια, αυτό καθόλου δεν σημαίνει δικαιολογία της αμαρτίας, αφού και ο Χριστός είπε στη μοιχαλίδα:«Πορεύου και από τοῦ νῦν μηκέτι ἁμάρτανε».

Είναι σημαντικό να συνειδητοποιούμε ότι όλοι βρισκόμαστε σε πορεία, ότι τίποτα δεν είναι δεδομένο και ότι «μόνο ο Χριστός εκτόςαμαρτίας υπάρχει». Βοηθώντας ο ένας τον άλλον μπορούμε να ελπίζουμε πως κάποια μέρα θα βρεθούμε στην αγκαλιά του Μεγάλου Θεού μας, του Θεού της αγάπης και της συγχωρητικότητας.

Πηγή: pemptousia.gr